

2

5, Խ Ա Չ Լ Ո Ի

րպէս դաշտիս ամեն հայ զիւղօրացօ
այս զիւղի ժողովուրդն ևս բնիկ չէ,
Բագրեանդայ համար ընդհանուր սո-
վորութիւն դարձած է, թերևս պատ-
մական ժամանակներէ մնացած. երբ
յեղափոխական մի շարժում կը պա-
տահի, ժողովուրդն խոյս կտայ,¹ երբ
խաղաղութիւն կը լինի, տակաւ առ տակաւ նոր ժո-
ղովուրդ սրոյ տեղն կը բռնեն, տեսներով պատուական
ջրեր, բերրի հող, հոգևով, սրտով կը կապուին, կը մնան

1. Բագրեանդ շէն մնացած է այն պատճառով, որ եկողներու սիրտն գրաւած է իւր առատ սննդով, գեղեցիկ տեսարաններով, պատուական օդով ու ջրով, ապա եթէ ոչ շարունակ յեղափոխական վիժակ ամայի դարձուցած պիտի լինէր: